

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/183/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011073
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322011073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 4.10.2023, sp. zn. 11T/52/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.4.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B. E. F., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX,
B.,

odsudzuje:

Podľa § 158 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) zo dňa 4.10.2023, sp. zn. 11T/52/2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 21.9.2021 v čase o 05:45 h v obci G., smer Čierna Voda, ako vodič vozidla AUDI A6 s EČV: B., prekročil dovolenú rýchlosť jazdy, kedy v obci viedol vozidlo rýchlosťou cca 94 km/h a vozidlo nevedol pri pravom okraji vozovky, čím porušil povinnosti vodiča podľa § 9 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v spojení s ustanovením § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho ľavou prednou časťou svojho vozidla AUDI A6 s EČV: B., narazil do ľavých predných dverí vozidla Volkswagen Polo s EČV: B., vychádzajúceho z ulice Tehelnej a odbočujúceho vľavo, smer Galanta, nachádzajúceho sa v čase zrážky v strede vozovky, ktoré viedla vodička A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom

G. H. XXX, ktorá v dôsledku zrážky utrpela zranenia: stav po traume hlavy, podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života menej závažnými bolesťami po dobu jedného týždňa, potrebou nosenia krčného goliera cca 1 mesiac, spolujazdec sediaci na prednom sedadle vedľa vodiča vozidla Volkswagen Polo, I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. H. XXX, utrpela v dôsledku nehody zranenia: pohmoždenie hrudníka na ľavej strane v prednej axilárnej čiare v úrovni 5 - 7 rebra a pohmoždenie brušnej steny v ľavom podrebrí, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života najmä bolestivosťou pri predklone a pichaním v boku pri dýchaní, a to až do ukončenia PN do 15.11.2021, spolujazdec sediaci na zadnom sedadle vľavo vozidla Volkswagen Polo, K. L., nar. XX.X.XXXX, bytom G. H. XXX, utrpela v dôsledku nehody zranenia: stav po traume hlavy, tržnú ranu na hornej pere vľavo dĺžky 3 cm a zlomeniny zubov 11, 21, 22, 23, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života menej závažnými bolesťami pri aplikácii liekov proti bolesti s odôvodnenou dobou liečby 6 - 7 dní, ako aj najmä sťažením prijímania tvrdej stravy a stratou spoločenskej prestíže, a to od 21.9.2021 až do vyhotovenia dočasnej protézy, min. do 9.11.2021.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 51 odsek 1 s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienienečne odložil a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona obžalovanému boli uložené povinnosti spočívajúce v príkaze osobne alebo písomne sa ospravedlniť poškodeným I. J., K. L. a A. G., ako aj nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej Sociálnej poisťovni škodu vo výške 1.058,30 eur.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 4.10.2023 si prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátor“) ponechal lehotu na podanie odvolania a obžalovaný sa vzdal práva na podanie odvolania aj za oprávnené osoby.

Podaním doručeným okresnému súdu prokurátor dňa 4.10.2023 podal odvolanie voči rozsudku, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Prokurátor podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.11.2023 odôvodnil podané odvolanie a uviedol, že nesúhlasí s neuložením trestu zákazu činnosti vedenia motorového vozidla obžalovanému, keďže k trestnému činu došlo pri vedení motorového vozidla, a to za okolností, že obžalovaný jazdil v obci rýchlosťou 94 km/h, pričom pred skutkom ale i po skutku bol celkovo 23 krát sankcionovaný za priestupky v doprave a samotná okolnosť, že obžalovaný je vodičom z povolenia, nemôže byť dôvodom na neuloženie trestu zákazu činnosti. Okolnosť, že obžalovaný nejaké priestupky v doprave spáchal po skutku, nie je možné vyhodnotiť v jeho prospech. Z dokazovania taktiež nevyplynulo, že by obžalovaný nemohol vykonávať inú prácu ako vodiča, že by reálne mohli byť ohrozené jeho príjmové či majetkové pomery, alebo že by nemal možnosť zamestnať sa. Neuloženie trestu zákazu činnosti nebolo s ohľadom na osobu obžalovaného ani okolnosti skutku dôvodné. Prokurátor navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a obžalovanému uložiť primeraný a zákonný trest v súlade so zásadami na ukladanie trestu, vrátane trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní najmenej 18 mesiacov.

Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 7.12.2023 vyjadril k podanému odvolaniu prokurátora. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný. Podmienienny trest odňatia slobody s probačným dohľadom bez trestu zákazu činnosti je pri zohľadnení pohľadujúcich okolností adekvátny. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že sa priznal, že je vodičom z povolenia, bol by ohrozený jeho príjem, k dopravnej nehode došlo počas tmy, kedy obžalovaný ihneď, keď to bolo objektívne možné, začal brzdiť, obžalovaný nebol pod vplyvom návykových látok, neboli spôsobené ťažké následky, išlo o nedbanlivostné konanie a obžalovaný mal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste. Obžalovaný sa nestotožnil s argumentami prokurátora v podanom odvolaní. Skutočnosť, že obžalovaný je od júla 2021 vodičom z povolenia je kľúčová a je ju potrebné zohľadniť, ako aj okolnosť, že je pracovne pozitívne hodnotený. Okolnosť, či by si mohol obžalovaný nájsť iné zamestnanie je irelevantná. Obžalovanému bol uložený prísny trest odňatia slobody podmienienečne odložený s probačným dohľadom, ktorý považuje za dostatočný a súladný s účelom trestu. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Spis bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) predložený dňa 21.12.2023.

Krajský súd vo veci vykonal dňa 9.4.2023 verejné zasadnutie, na ktorom nedoplňal dokazovanie, keďže strany takýto návrh ani nemali. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla podanému odvolaniu vyhovieť z dôvodov, ktoré uviedli v písomnom odôvodnení odvolania. Obhajca obžalovaného poukázal na to, že okresný súd zdôvodnil, prečo obžalovanému neuložil trest zákazu činnosti, pričom uložený trest považuje za primeraný a zákonný, preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Obžalovaný svoje konanie oľutoval a poukázal na to, že už tri roky je vodičom z povolenia.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Senát krajského súdu preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora voči výroku o treste je dôvodné.

Okresný súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu podmienične odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky a súčasne mu uložil povinnosti spočívajúce v príkaze osobne alebo písomne sa ospravedlniť poškodeným I. J., K. L. a A. G., ako aj nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Obžalovanému nebol okresným súdom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd k výroku o treste vykonal dostatočné dokazovanie, keďže oboznámil odpis z registra trestov, evidenčnú kartu vodiča, výpis z evidencie priestupkov aj správy z miesta bydliska a pracoviska obžalovaného, avšak na základe takto vykonaného dokazovania neuložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti, ktorého uloženie bolo dôvodné.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd za preukázané, že u obžalovaného existovala jedna pohľadujúca okolnosť, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa k činu priznal a tento úprimne oľutoval. Príťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Pri prevahe pohľadujúcich okolností okresný súd správne upravoval zákonnú trestnú sadzbu až jeden rok tak, že znižoval hornú hranicu o jednu tretinu a obžalovanému ukladal trest v sadzbe do 8 mesiacov.

Okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda v hornej polovici zníženej trestnej sadzby, podmienične odložený na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom bez uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá považoval krajský súd vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, pracovné prostredie a okolnosti prípadu za trest uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa Trestného zákona.

Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ustanovení § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom

v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Krajský súd mal za to, že u obžalovaného v tomto prípade nešlo len o ojedinelý exces v jeho správaní v rámci bežného života najmä v súvislosti s vedením motorového vozidla posudzujúc obdobie posledných 10 rokov pred skutkom ako aj obdobie po skutku. Obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 2011, pričom od roku 2014 do skutku má evidovaných 16 priestupkov v doprave, z toho až 8 priestupkov obžalovaný spáchal v období dva a pol roka pred dopravnou nehodou, pričom mu boli ukladané pokuty od 10 po 200 eur, a to aj za prekročenie rýchlosti. Obžalovaného tak nebolo možné hodnotiť ako zodpovedného vodiča, ktorý by pravidelne dodržiaval dopravné predpisy a dopravná nehoda bola len ojedinelým pochybením obžalovaného v súvislosti s vedením vozidla. Okrem toho obžalovaný sa aj po skutku dopustil 3 priestupkov v doprave s pokutami od 10 po 50 eur, čo svedčí o tom, že ani samotný skutok a jeho prejednávanie nemali na obžalovaného výchovný vplyv v tom smere, aby bol obozretnejší v dodržiavaní dopravných predpisov.

Vyhodnotením spôsobu spáchania činu, kedy obžalovaný v skorých ranných hodinách za tmy viedol v obci motorové vozidlo rýchlosťou 94 km/h, jeho následkov v podobe zranení troch osôb, poľahčujúcich okolností, ako aj pomerov obžalovaného, ktorý je síce vodičom z povolania, avšak o to zodpovednejšie má pristupovať k dodržiavaniu dopravných predpisov, a zohľadniac aj možnosti jeho nápravy, kedy ani samotná dopravná nehoda nevedla obžalovaného k striktnejšiemu dodržiavaniu pravidiel cestnej premávky, mal krajský súd za to, že neuloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorového vozidla obžalovanému by nespĺňalo ani ochranný ani výchovný účel trestu.

Prihliadnuc na ustanovenia Trestného zákona, upravujúce právny režim trestu zákazu činnosti a podmienky jeho ukladania (t. j. ak bol čin spáchaný v súvislosti s istou činnosťou), dospel krajský súd k záveru, že požiadavke ochrany spoločnosti a výchovy obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, nebude v jeho prípade hoci aj nedbanlivostného trestného činu učinené zadosť uložením len primeraného trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Trest zákazu činnosti, ukladaný v súvislosti s trestnými činmi v doprave, je svojou povahou trestom viac preventívnym než represívnym. Má ochrániť spoločnosť pred tými, ktorí riadenie motorového vozidla nezvládli a v príčinnej súvislosti s tým inému ublížili na zdraví alebo spôsobili smrť, či už z dôvodu svojho opakovaného ľahkovážneho alebo arogantného prístupu k tejto činnosti, z dôvodu zjavne nedostatočnej skúsenosti s riadením motorového vozidla, z dôvodu ignorovania skôr uloženého trestu zákazu činnosti, z dôvodu požitia alkoholu alebo iných návykových látok pred jazdou alebo z iných relevantných dôvodov. Pri úvahách, či páchatel'ovi trestného činu trest zákazu činnosti uložiť alebo nie, by teda súd mal zohľadňovať najmä to, či možno počas doby trvania zákazu činnosti riadenia motorového vozidla dôvodne očakávať dosiahnutie vyššej ochrany spoločnosti pred týmto konkrétnym páchatel'om trestného činu oproti stavu, aký by tu bol v prípade neuloženia tohto trestu. V evidenčnej karte vodiča má obžalovaný evidovaných 16 priestupkov pred dopravnou nehodou a 3 priestupky po dopravnej nehode, pričom dva krát bol sankcionovaný za prekročenie rýchlosti pokutami 10 eur ale aj 180 eur, čo jednoznačne svedčí o opakovanom ľahkovážnom prístupe obžalovaného k dodržiavaniu dopravných predpisov. Krajský súd má za to, že u obžalovaného pri jeho postoji k dodržiavaniu dopravných prepisov možno očakávať vyššiu ochranu spoločnosti len ak mu bude súčasne s trestom odňatia slobody ukladaný aj trest zákazu činnosti.

Pokiaľ obžalovaný žiadal osobitne zohľadniť, že je vodičom z povolania treba uviesť, že práve táto skutočnosť, mala obžalovaného viesť k tomu, aby bol zodpovednejší vodič bez závažných, či opakovaných porušení dopravných predpisov a to nie len pred skutkom, ale najmä po ňom, kedy mohol obžalovaný preukázať, že samotná dopravná nehoda a jej prejednávanie zmenili postoj obžalovaného v tom smere, že by bol vodičom bez porušovania dopravných predpisov.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, teda v strede zníženej trestnej sadzby, ktorý mu za splnenia zákonných podmienok podmienne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov, a súčasne mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 18 mesiacov. Krajský súd tak vyhovel odvolaniu prokurátora v tom smere, aby bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti, avšak súčasne krajský súd uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou, keďže ochranu spoločnosti a nápravu

obžalovaného možno dosiahnuť kombináciou týchto dvoch trestov v takej výmere, aby zodpovedali účelu trestu. Obžalovanému nebolo dôvodné ponechávať prísnejší trest odňatia slobody, keďže mu bol súčasne ukladaný aj trest zákazu činnosti.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 odsek 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.